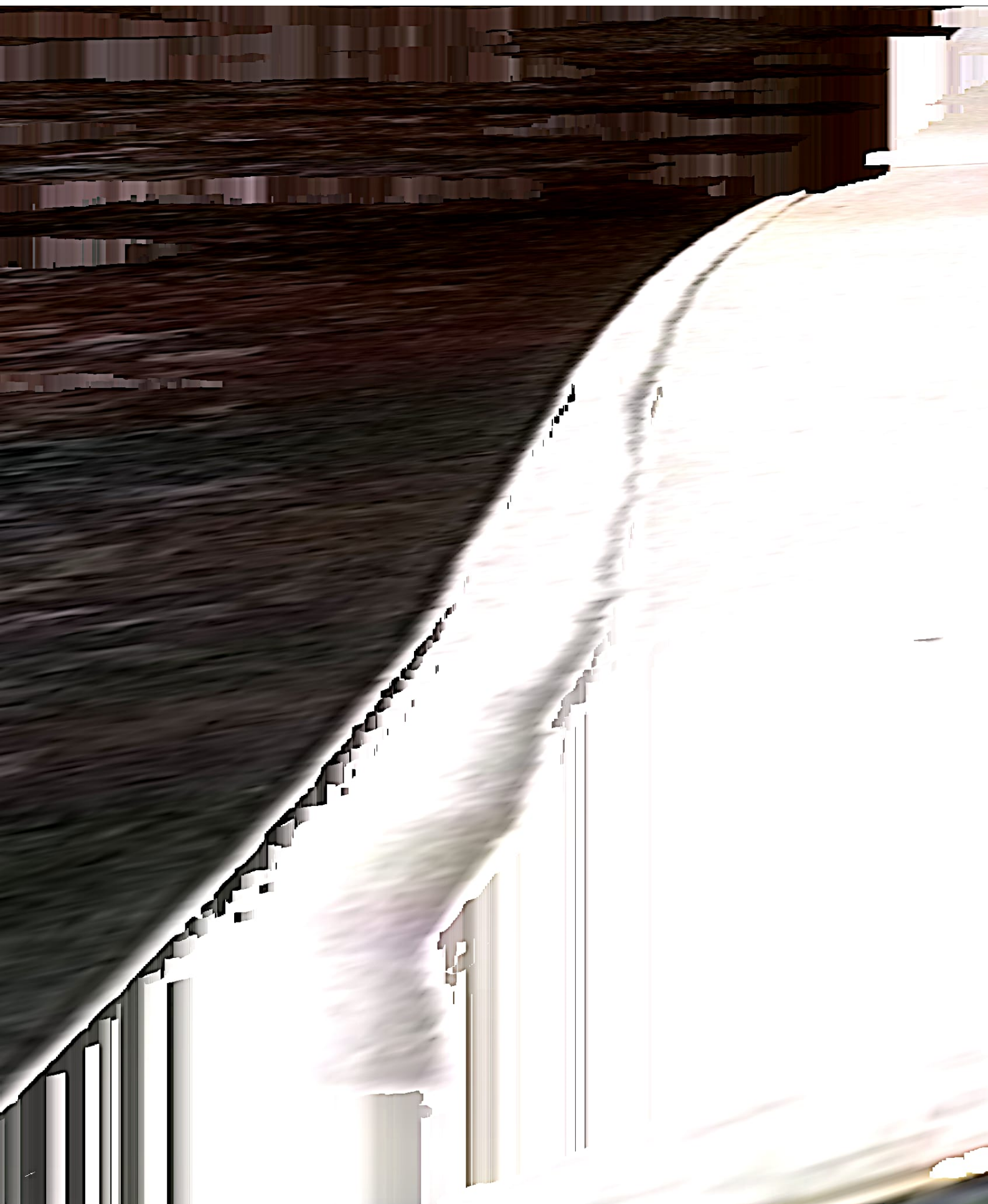

51. ஆராய்ந்து தெளிவுறுதல்

ஒருவனிடத்து நம்பிக்கை கொள்ளும்முன் அறம், பொருள், இன்பம், உயிருக்கு அஞ்சும் அச்சம் ஆகியவை பற்றிய அலுனுடைய மனத்தின் திறமறிந்து அவனைத் தெளிய வேண்டும். 501

நற்குடியில் பிறந்து குற்றங்களின் நீங்கிப் பழியைக் கண்டு இரங்கும் நானமுடையவனையே உலகம் நம்பும். 502

கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்றுக் குற்றங்களை நீக்கியவரிடத்தும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அறியாமை இல்லாதிருத்தல் அரிதாகும். 503

குணம் குற்றங்களுள் ஒன்றே உடையவர் உலகத்தில் இல்லாததால், ஒருவன் குணத்தையும் குற்றத்தையும் ஆராய்ந்து அவனிடத்தில் அவற்றுள் மிகுதியாக இருப்பது குணமாயின் கொள்க; குற்றமாயின் கொள்ளற்க. 504

குணத்தால் வரும் பெருமைக்கும் குற்றத்தால் வரும் சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது தாம்தாம் செய்யும் செயல்களே யாம்; வேறில்லை. 505

பொருள், கற்றம் முதலிய இல்லாததாரை நம்புதல் கூடாது. அவர்களுக்குப் பற்று இருக்காது. பழிச் செயலுக்கும் நாண மாட்டார்கள். 506

அன்புடையபையைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு அறிய வேண்டுவனவற்றை அறியாதாரை நம்பிப் பணியில் அமர்த்தல் அறியாமை எல்லாம் தரும். 507

தன்னொடு தொடர்பில்லாதவனை ஆராயாமல் நம்பியவனுக்கு அந்நம்பிக்கை அவனுக்கு மட்டுமன்றி அவனின் வரும் வழிமுறையினர்க்கும் (சந்ததிக்கும்) நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். 508

யாவரையும் ஆராயாமல் எளிதில் நம்பற்க. ஆராய்ந்தபின் தெளிந்த பொருள்களை ஐயப்படாமல் நம்புக. 509

ஒருவனை ஆராயாது நம்புதலும், ஆராய்ந்து நம்பிய பின் ஐயப்படுதலும் ஆகிய இரண்டும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். 510

51. தெரிந்து தெளிதல்

அறம்பொருள் இன்பம் உயிர்ச்சம் நான்கின் திறம்தெரிந்து தேறப் படும். 501

குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பியும் நானுடையான் கட்டே தெளிவு. 502

அரியகற்று ஆசற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால் இன்மை அரிதே வெளிறு. 503

குணம்நாடிக்குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல். 504

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக் கல். 505

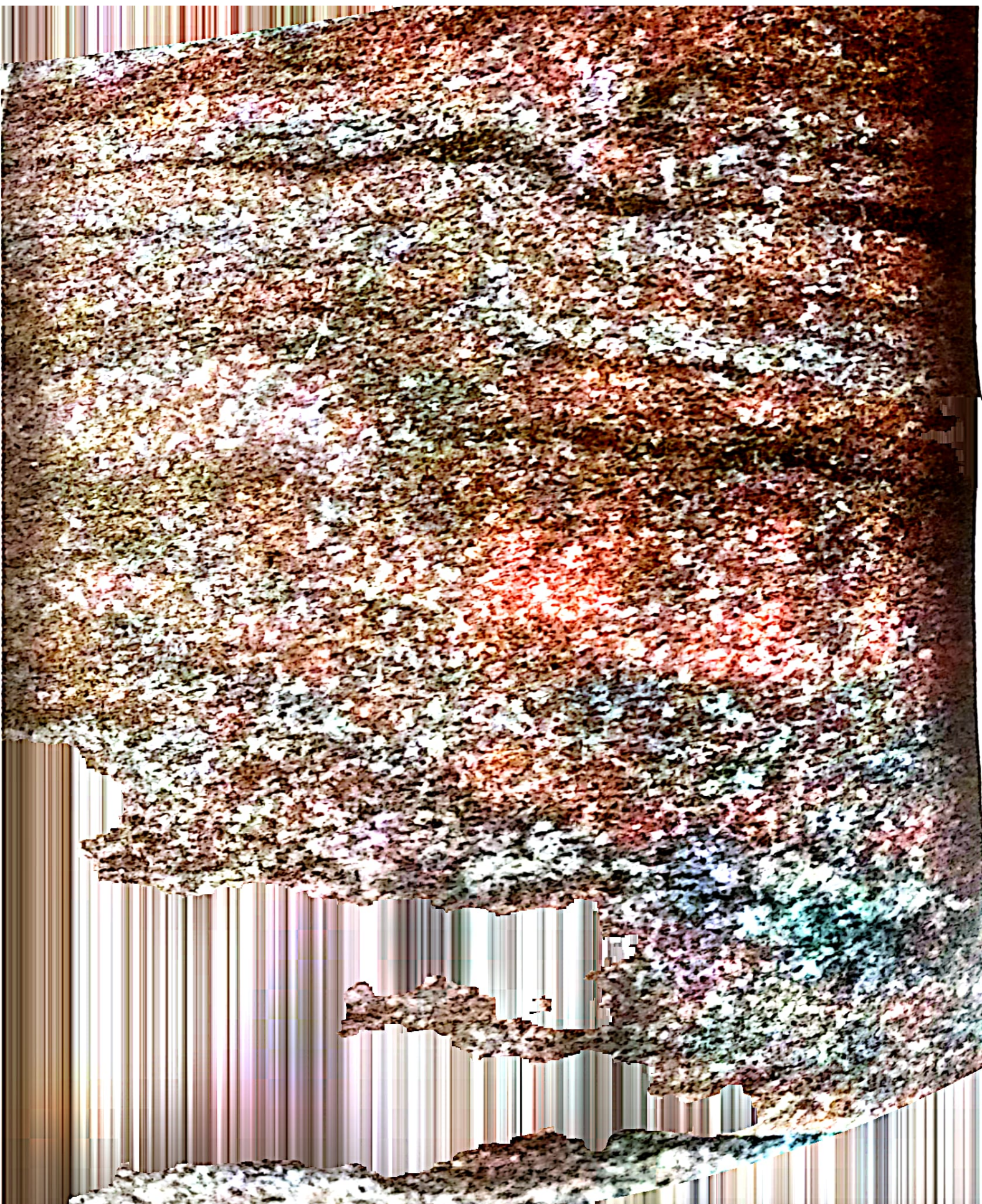
அற்றாரைத் தேறுதல் ஒம்புக; மற்றவர் பற்றிலார் நாணார் பழி. 506

காதன்மை கந்தா அறிவறியாத் தேறுதல் பேதைமை பெல்லாம் தரும். 507

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும். 508

தேற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின் தேறுக தேறும் பொருள். 509

தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயறவும் தீரா இடும்பை தரும். 510

52. செய்யல்திறம் ஆராய்ந்து ஆளும் திறன்

ஒரு செயலின் நன்மையையும் தீமையையும் ஆராய்ந்து அவற்றின் நன்மைதரும் செயலை விரும்பிச் செய்யபவனை ஆட்சிக்குரியவனாக்குக. 511

பொருள் வருவாய்க்குரிய வழிகளை விரிவுபடுத்தி அதனால் செல்வங்களைப் பெருக்கி, வரும் இடையூறுகளை ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன் வினை ஆட்சி செய்யவாளாக. 512

தலைவனிடம் அன்பு, செயலறிவு, தெளிவுபெறும் திறன், ஆசையின்மை என்னும் நான்கு குணங்களையும் நன்கு உடையவனிடத்தே நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். 513

எல்லா வகையாலும் ஆராய்ந்து தெளிந்து வேலையில் வைத்தாலும் செய்கின்ற தொழில் வகையாலே மனம் வேறுபடும் மக்கள் உலகத்தில் பலராவர். 514

அறிய வேண்டுமெனவற்றை அறிந்து இடையில் வரும் துன்பத்தைப் பொறுத்துத் தொழில் செய்யும் திறமுடையவனை அன்றி இவன் நமக்குச் சிறந்த அன்பினன் என்று வேறு ஒருவனை வினை செய்ய ஏவுதல் தகாது. 515

தொழில் செய்யபவனது இயல்பினை ஆராய்ந்து அவன் செய்யும் தொழிலின் இயல்பையும் ஆராய்ந்து ஏற்ற காலத்தோடு பொருந்த உணர்ந்து ஒருவனைத் தொழில்புரியச் செய்க. 516

இச்செயலை இக்கருவியால் இவன் செய்து முடிக்க வல்லவன் என்று ஆராய்ந்து பின் அச்செயலை அவனிடத்து விடுக. 517

தொழில் செய்வதற்குரியவனை ஆராய்ந்து தெளிந்த பின் ஐயறாது அவனை அத்தொழில் செய்வதற்கு உரியவனாக்குக. 518

எப்பொழுதும் தன் தொழிலிலே ஈடுபட்டுப் பணி செய்பவனது தொடர்ச்சுப் பிறர் குறைகூறக் கேட்டு மாறுபடக்கருதுபவனைத் திருமகள் நீங்குவாள். 519

வேலை செய்யபவன் கோணாமல் ஒழுங்காகப் பார்ப்பாளாயின், உலகம் செம்மையின் நீங்கிக் கெடாது. ஆதலால், அரசன் வேலை பார்க்கும் அலுவலரை ஒவ்வொரு நாளும் கண்காணிப்பாளாக. 520

52. தெரிந்து வினையாடல்

நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த தன்மையான் ஆளப் படும். 511

வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை ஆராய்வான் செய்க வினை. 512

அன்புஅறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும் நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. 513

எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர். 514

அறிந்துஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற் றன்று. 515

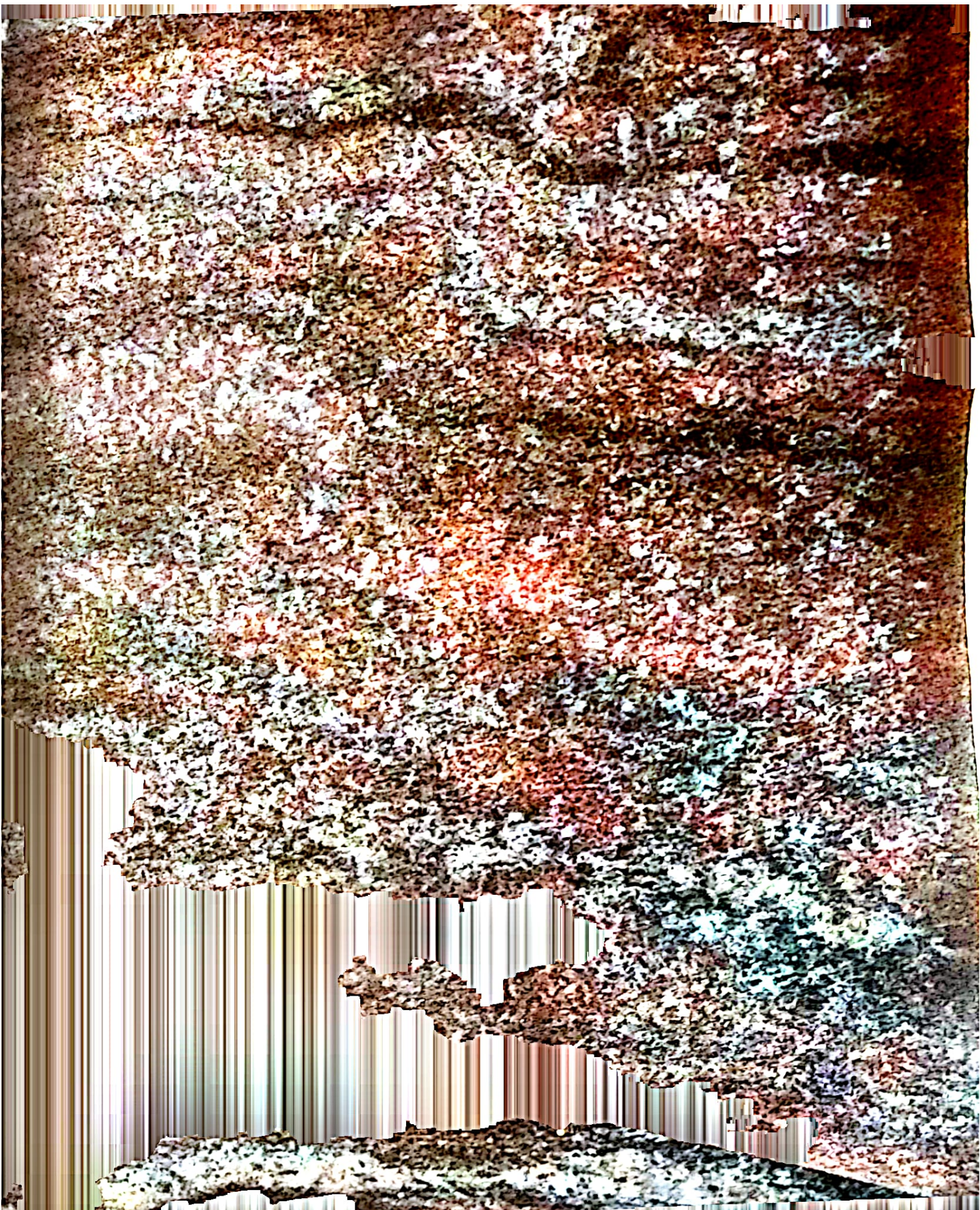
செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல். 516

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றுஆய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல். 517

வினைக்குரிமை நாடிய பின்பை அவனை அதற்குரியன் ஆகச் செயல். 518

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவேறு ஆக நினைப்பானை நீங்கும் திரு. 519

நாள்தோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் கோடாமை கோடாது உலகு. 520

53. உறவினரைத் தாங்குதல்

தம்மிடத்து அன்பில்லாதவரிடத்தும் பழைய உறவு முறை களைக் கூறிப் பலவாறு கொண்டாடுதல் கற்றத்தாநிடத்தே உள்ளவராம். 521

அன்பு நீங்காத கற்றம் ஒருவருக்குக் கிடைக்குமானால் அஃது அவருக்கு எப்பொழுதும் கிளைத்துச் செழிக்கும் செல்வம் பலவற்றையும் கொடுக்கும். 522

கற்றத்தோடு மனம் கலந்து பேசி உறவாடாதவள் வாழ்க்கை, குளப்பரப்பு கரையின்றி நீர்நிறைந்தது போலும். (குளம் நீர் நிறையாது. வாழ்க்கை வளம் பெறாது) 523

ஒருவன் செல்வம் பெற்றதனால் பெற்ற பயன் தன் கற்றத்தார் சூழ்ந்து கற்றிக் கொள்ளும் வகையில் அவர்க ளைத் தழுவி அன்புடன் நடந்து கொள்ளுதலாம். 524

கற்றத்திற்குக் கொடுத்தவையும் இனியசொல் இயம்புத லையும் ஒருவன் செய்வானாயின், பலவாறாகத் தொடர்ந்து வரும் கற்றத்தால் அவன் சூழ்ந்து கொள்ளப்படுவான். 525

ஒருவன் மிக்க கொடை செய்பவனாய்ச் சினத்தை விரும் பாதவனாய் இருந்தால், அவனைப் போல நிறைந்த கற்ற முடையவர் இவ்வுலகில் இல்லை. 526

சாக்கை இரை கண்டால் மறைக்காமல் தான் மட்டுமன்றித் தன் இளத்தையும் அழைத்துக் கூடி உண்ணும். அத்தகைய கூடியுண்ணும் இயல்புடையவர்க்கே கற்றத்தால் உண்டாகும் பெருஞ்செல்வமும் துணைப் பெருக்கமும் உளவாகும். 527

அரசன் எல்லாரையும் சமனாகப் பொதுநோக்கு நோக்கா மல் அவரவர் தகுதியறிந்து அதற்கேற்பச் சிறப்பு நோக்கு நோக்குவானாயின், அச்சிறப்பு நோக்கி அவனை விடாது வாழ்பவர்கள் பலராவர். 528

முன் தனக்கு உதவியாக இருந்து ஒரு காரணத்தால் தன்னைவிட்டு விலகிச் சென்றவர் பின்வந்து கற்றமாதல், தன்னைப் பிரிந்ததன் காரணம் தன்னிடம் இல்லாதொழியவே உண்டாகும். 529

வேந்தனிடமிருந்து பிரிந்து சென்று பின் ஒரு காரணம் கருதி வந்த கற்றத்தானுக்கு அவன் வேண்டியதை நிறைவேற் றிக் கொடுத்துப் பின் ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும். 530

53. கற்றந்தழால்

பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல் கற்றத்தார் கண்ணே உள. 521

விருப்பறாச் கற்றம் இயையின் அருப்பறா ஆக்கம் பலவும் தரும். 522

அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் கோடுஇன்றி நீர்நிறைந் தற்று. 523

கற்றத்தால் கற்றப்பட ஒழுகல் செல்வந்தான் பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். 524

கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய கற்றத்தாற் கற்றப் படும். 525

பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின் மருங்குடையார் மாநிலத்து இல். 526

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும் அன்னநீ ரார்க்கே உள. 527

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். 528

தமராகித் தற்றுறந்தார் கற்றம் அமரமைக் காரணம் இன்றி வரும். 529

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன் இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல். 530

54. சோர்வின்றமை

மிகுந்த மகிழ்ச்சியின்பத்தால் வரும் மறதி ஒருவனுக்கு அளவு கடந்த சினத்தைக் காட்டிலும் தீமை தரும். 531 அறிவினை வறுமை அழித்தல் போல, ஒருவன் புகழை அடையாது மறதி அழிக்கும். 532 மறந்தொழுதுவார்க்குப் புகழுடைமை இல்லை. அக் கருத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலாசிரியர்கட்கும் தெளிந்த முடிபாகும். 533 மனத்தில் அச்சமுடையவர்களுக்குப் புறத்தே உள்ள மதிற் காவலால் பயனில்லை. அதுபோலச் செல்வமெல்லாம் உடை யவராலிலும், மனத்தில் மறதியுடையவர்க்கு அவற்றால் நன்மை இல்லை. 534

துன்பங்களை வருமுள் அறிந்து காக்காமல் மறந்தவன் பின்னர் அத்துன்பம் வந்தபோது தன் குற்றத்தை நூறு மடங்காக எண்ணி இரக்கங் கொள்வான் (பிள் நூறு இரங்கிலிடம் எனப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. பிள் ஊறு எனப் பிரித்துப் பிறை உறுதலால் இரங்குவான் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்) 535

மறவாமைப் பண்பு எவரிடத்தும் எக்காலத்தும் நீங்காமல் வாய்த்தால் அதனைப்போல நன்மை தருவது வேறில்லை. 536 மறவாமை என்னும் கருவியால் கடமைகளைத் தொடர்ந்து பொற்றிச் செய்தால் செயற்கரிய செயல் என்று முடிக்க முடியாதது ஒன்றில்லை. 537

சான்றோர் போற்றிப் புகழ்ந்து கூறும் செயல்களைக் குறிக்கொண்டு விரும்பிச் செய்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் செய்யாமல் மறந்தவர்க்கு எப்போதும் நன்மை இல்லை. 538 தம்முடைய மகிழ்ச்சியினால் வலிமையுடையராய்க் கருதி மயங்கியபோது முற்காலத்தில் மகிழ்ச்சியின் சோர்வால் கெட் டொழிந்தவர்களை நினைக்க. (என்னுடிக - மனக்குடவர் பாடம். உன்கு - பிறர் பாடம்) 539

தான் அடைய நினைத்த பொருளை நினைத்தபடியே அடைதல் எளிதாகும்; பின்னரும் மறவாது நினைத்ததையே தொடர்ந்து நினைக்க முடியுமானால். 540

54. பொச்சாவாமை

இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியின் சோர்வு 531

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. 532

பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை அதுவுலகத்து எப்பாலுந் லோர்க்கும் துணிவு 533

அச்சம் உடையார்க்கு அரண்இல்லை ஆங்குஇல்லை பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு. 534

முன்னுறக் காவாது இருக்கியான் தன்பிழை பின்னாறு இரங்கி விடும். 535

இருக்காமை யாமாட்டும் என்றும் வருக்காமை வாயின் அதுஒப்பது இல். 536

அரியஎன்று ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின். 537

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல். 538

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை எண்ணுக தாமதம் மகிழ்ச்சியின் மைந்தறும் போழ்து. 539

உள்ளியது எய்தல் எனினும் மன்றும்தான் உள்ளியது உள்ளப் பெறின. 540

55. அரசு முறை

அரசன் குடிமக்கள் செய்யும் குற்றத்தை ஆராய்ந்து கள்ள னோட்டம் காட்டாமல் நடுவநிலையில் நின்று எவரிடமும் முறை தெரிந்து அளவின்படி தண்டிப்பதே ஆட்சி முறையாகும். 541 உலகத் துயிர்களுள்லாம் வானத்தை நோக்கி வாழ்தல் போலக் குடிமக்கள் யாவரும் அரசன் செங்கோல் ஆட்சி நோக்கி வாழ்வர். 542

அந்தணர்க்குரிய மறை நூலுக்கும், அந்நூல் கூறும் அறத்திற்கும் அடிப்படையாய் நிலைபெற்றது அரசுது செங்கோல் ஆட்சியாம். 543

குடிமக்களை அன்போடு தழுவிக்கொண்டு செங்கோல் செலுத்தும் உலகாரும் அரசனது திருவடிகளைத் துணையாகக் கொண்டு உலகோர் வாழ்வர். 544

நெறிப்படி இயல்பாகச் செங்கோல் ஆட்சி புரியும் மன்ன வன் நாட்டில் பருவ மழையும் நல்ல விளைச்சலும் ஒருங்கே உள் வாகும். 545

மன்னவனுக்குப் போரில் வெற்றி தருவது அவனது வேலன்று; செங்கோலாகும். அச்செங்கோலும் வளையாமல் நேரிதாக இருந்தால்தான் வெற்றி கிட்டும். 546

உலகங்களை எல்லாம் அரசன் காப்பான்; அவனை ஆட்சிமுறை காக்கும்; முறைக்குக் குறையில்லாதவாறு நெறிப்படி ஆட்சிபுரிந்தால். 547

காட்சிக்கு எளிமையோடு பலருடன் ஆராய்ந்து முறை செய்யாத அரசன் தாழ்ந்த நிலையிலே நின்று தானே கெடுவான். 548

குடிமக்களைப் பிறர் வருத்தாமல் காத்துத் தானும் நலியாமல் பேணி, நெறி பிறழ்ந்து நடந்தால் அவர்களைத் தண்டித்துக் குற்றம் போக்குதல் அரசனுக்குக் கடமை; பழியாகாது. 549

கொலைத் தொழிலால் மிகக் கொடியராயினாரை மன்ன வன் கொலையால் தண்டித்தல் வயலில் செழித்து வளரும் பயிரிலுள்ள களையைப் பறித்தலுக்கு ஒப்பாகும். 550

55. செங்கோன்மை

ஒர்ந்துகண் ஓபாது இறைபுரிந்து யாழ்பட்டும் தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. 541

வான்நோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன் கோல்நோக்கி வாழும் குடி. 542

அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதிபாப் நின்றது மன்னவன் கோல். 543

குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன் அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு. 544

இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவன் நாட்ட பெயலும் வினையுளும் தொக்கு. 545

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் கோலதூஉம் கோபாது எனின். 546

இறைகாக்கும் வையகம் எல்லாம் அவனை முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். 547

எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன் தண்பதத்தான் தானே கெடும். 548

குடிபுறங் காத்துமடிக் குற்றம் கூடிதல் வடுஅன்று வேந்தன் தொழில். 549

கொலையிற் கொடியாளை வேந்துஒறுத்தல் யாழ்க்குழ கனைகட் டதனொடு நேர். 550

56. அரசின் கொடுமை

- பொருளை விரும்பிக் குடிமகனை வருத்தித் தீமை புரிந்
தொழுகும் அரசன் கொலைத் தொழிலை மேற்கொள்ள 551
கொடுவானை விடக் கொடியவன்.
- முறை செய்தலை மேற்கொண்ட மன்னன் குடிமகனிடம்
விரிக்ஞேல் பொருள் வேண்டுதல், வேலைக் கையிலே
கொண்ட ஆறலை கள்வன் வழிப்போக்கனிடம் 'உள் கைப்
பொருளைக் கொடு' என்று சினந்து கேட்டல் போலும். 552
- தன் நாட்டில் நிகழும் தீமைகளை நாள்தோறும் ஆராய்ந்து
முறை செய்யாத அரசனது நாடு நாள்தோறும் கெட்டழியும்.
(ஆள் தொறும் நாடு கெடும் எனப் பிரித்து அரசன்
ஆளுந்தோறும் நாடு கெடும் என உரைப்பர். ச. சோ. 553
பாரதியார்)
- அமைச்சர் முதலியவரோடு ஆராயாமல் முறை தவறி
ஆட்சி செய்யும் கொடிய அரசன் பொருள்களையும் குடிகளை
யும் ஒரு சேர இழப்பான். 554
- அரசன் முறை செய்யாததால் துன்பமுற்று அதனைத்
தாங்க மாட்டாது குடிகள் வடித்த கன்னன் அல்லவா அவனது
செல்வத்தை அழித்தொழிக்கும் படைக் கருவி? 555
- அரசார்க்குப் புகழ் நிலைபெறுதல் செங்கோலாட்சியாலே
யாம். அச்செங்கோலாட்சி இல்வையெனினிள், அவர்க்குப் புகழ்கள்
நிலை பெறாவாம். 556
- மழையில்லாமை உலக உயிர்களுக்கு எவ்வகைத் துன்பம்
தருமோ, அவ்வகைத் துன்பம் தரும், அரசனது அருளில்
லாமை நாட்டில் வாழும் குடிமக்களுக்கு. 557
- முறை செய்யாத அரசனது கொடுங்கோல் ஆட்சியின்
கீழே வாழ நேர்ந்தால், ஒருவனது பொருளுடைமை பொரு
ளிலாத வறுமையெய்க் காட்டிலும் துன்பம் தரும். 558
- மன்னவன் முறை தவறி ஆட்சி செய்தால் பருவமழை
தவறும். மேகம் மழை பொழியாது. 559
- நாட்டினை நன்முறையில் காவல் புரியக்கூடிய அரசன்
அந்நாட்டில் காவலிழி பகக்கள் பால் குறையும். அறுதொழில்
புரியும் அந்தனார் மறைநூல் ஒத மறப்பர். 560

56. கொடுங்கோன்மை

- கொலைமேற்கொண் டாரின் கொடிதே அலைமேற்கொண்டு
அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. 551
- வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு. 552
- நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறும் நாடு கெடும். 553
- கூழும் குடியும் ஒருங்கிற்கும் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யும் அரசு. 554
- அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண்ணர் அன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. 555
- மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதுஇன்றேல்
மன்னாவாம் மன்னர்க்கு ஒளி. 556
- துளிஇன்மை ஞாலத்திற்கு எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு. 557
- இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோல்கீழ்ப் படின. 558
- முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி.
ஒல்லாது வானம் பெயல். 559
- ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின். 560

57. அஞ்சத்தக்கன செய்யாமை

ஒருவன் செய்த குற்றத்தை ஆராயத்தக்க முறையுடைய ஆராய்ந்து மீண்டும் அக்குற்றத்தில் அவன் தவையிடாவண்ணம் அக்குற்றத்திற்கு ஒப்பத் தண்டிப்பவனே அரசனாவான். 561

தம்மிடம் உள்ள செல்வம் நெடுங்காலம் நீங்காதிருக்க விரும்புவவர் தண்டனை வழங்கும்போது மிகுதியாகத் தண்டிப்பது போலக் காட்டிக் குறைவாகத் தண்டிக்க வேண்டும். 562 குடிமக்கள் அஞ்சும் செயல்களைப் புரியும் கெடுங்கோல் மன்னவனாயின், அவன் உறுதியாக வினாவில் கெடுவான். 563

குடிமக்களால் 'நம் அரசன் கடுமையானவன்' என்று கூறப்படும் வகைச் சொல்லையுடைய மன்னவன் வாழும் நாடு மிக வினாவில் கெட்டழியும்.

பிறர் காண்பதற்கு அரியவனாய்க் கண்டாலும் கடுத்த முகத்தினனாய் உள்ள கொடியவனது பெருஞ்செல்வம் பேய் காத்த செல்வம் போன்றது. 565

கடுஞ்சொல் கூறுபவனாகவும் கண்ணோட்டம் இல்லாத வனாகவும் அரசன் இருப்பின், அவனது பெருஞ்செல்வம் நீடித் திராமல் அப்பொழுதே அழியும். 566

கடுஞ்சொல்லும் அளவுக்கு மீறிய தண்டனையும் பகையை அழிக்கவல்ல அரசனது வலிமையைத் தேய்க்கும் அரமாகும். 567

அமைச்சர் முதலிய தன் இனமாயினாரோடு சேர்ந்து ஆராயாத அரசன் வெகுளி வயப்பட்டுச் சீறி எழுவானாயின் அவனது செல்வம் குறையும். 568

போர் நிகழும் காலத்தில் நாட்டையும் குடிமக்களையும் காவாத அரசன் அச்சமெய்தி வினாந்து கெடுவான். 569

கடுங்கோல் ஆட்சி கல்லாத பேர்களைக் கவர்ந்திருக்கும். அக்கடிய ஆட்சியல்லது நாட்டுக்குச் கமையாவது வேறில்லை. 570

57. வெருவந்த செய்யாமை

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து. 561

கடிதுஒச்சி மெல்ல எறிக நெடிதுஆக்கம் நீங்காமை வேண்டு பவர். 562

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலன் ஆயின் ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும். 563

இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன் உரைகடுகி ஒல்லைக் கெடும். 564

அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம் பேஎய்கண் டன்னது உடைத்து. 565

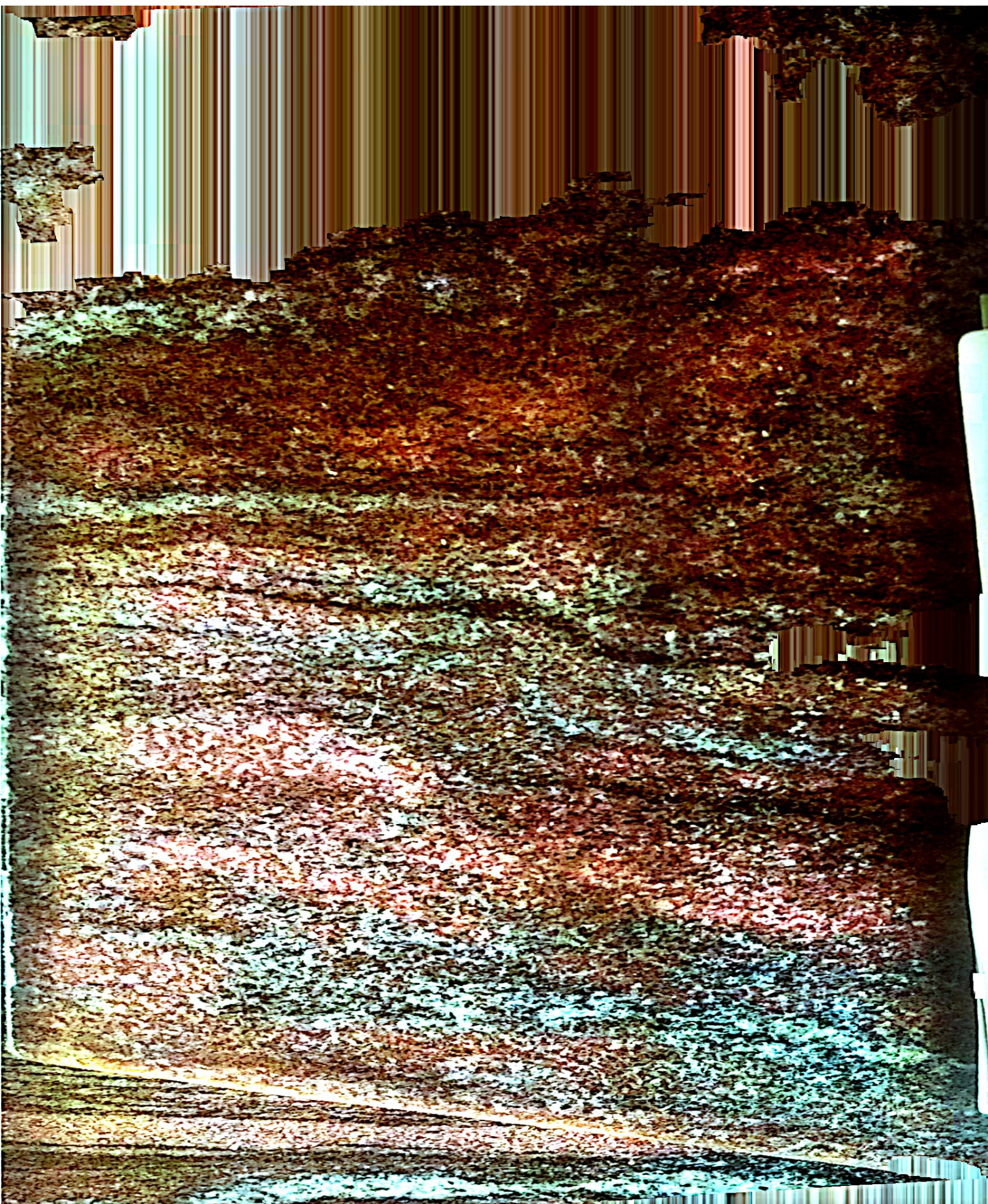
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயின் நெடுஞ்செல்வம் நீடுஇன்றி ஆங்கே கெடும். 566

கடுமொழியும் கைஇகந்த தண்டமும் வேந்தன் அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம். 567

இனத்தாற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் சீரின் சிறுகும் திரு. 568

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் வெருவந்து வெய்து கெடும். 569

கல்லாப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது இல்லை நிலக்குப் பொறை. 570

[58. இரக்கம்]

இரக்கம் என்று கூறப்படும் மிகச் சிறந்த அழகு இருந்த
வால்தான் இவ்வுலகம் நடைபெறுகிறது. 571

உலகநடை இரக்க உணர்வினால்தான் நிகழ்கிறது. அவ்
வுணர்வு இல்லாதவர் உயிருடன் இருத்தல் இந்நிலத்திற்குப்
பாரமாகும். 572

பாட்டோடு பொருந்தி வாராவிடின் பண்ணால் எள்ள
பயன்? அதுபோல, இரக்கமில்லாத இடத்துக் கண் பெற்றத
னால் என்ன பயன்? 573

செயல்முறை கெடாமல் அனலோடு இரக்கம் காட்டாத
கண்கள் ஒருவர் முகத்தில் இருப்பனபோல் தோன்றுதல்
அல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும்? 574

ஒருவன் கண்ணிற்கு அணியும் நகையாவது இரக்கமே.
அவ்விரக்கம் இல்லாவிட்டால் அக்கண்கள் அறிஞரால் புண்
ணாகக் கருதப்படும். 575

கண்ணோடு பொருந்தியிருந்தும் உயிர்களிடத்தில் இரக்
கம் காட்டாதவர் மண்ணோடு பொருந்தியிருந்தும் அதன்
பயனைப் பெற்று வளராத மரம் போல்வர். 576

இரக்க உணர்வு இல்லாதவர் கண் இல்லாதவரே. கண்
உடையவர் இரக்க உணர்வு இல்லாதவர் ஆதலும் இல்லை. 577

காரியம் கெடாமல் இரக்கம் காட்ட வல்லவர்களுக்கு
இவ்வுலகு உரிமையுடையது. 578

பிறரைத் தண்டிக்கும் வலிமையுடையவரிடத்தும் மனம்
இரங்கிப் பிழைகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் பண்பு அமை
தல் சிறந்தது. 579

எல்லோராலும் விரும்பத்தக்க நாகரிகம் (கண்ணோட்
டம்) வேண்டுபவர் நண்பர் உண்ண வைத்த நஞ்சினை
நேரிற்கண்டும் மறுக்க இயலாமையால் அதனை உண்டு
மள அமைதி யுறுவர். 580

[58. கண்ணோட்டம்]

கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான் உண்டுஇவ் வுலகு. 571

கண்ணோட்டத்து உள்ளது உலகியல் அஃதுஇலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை. 572

பண்ணன்னாம் பாடற்கு இயையின்றேல்; கண்ணன்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். 573

உளபோல் முகத்துளவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். 574

கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதுஇன்றேல்
புண்ணன்று உணரப் படும். 575

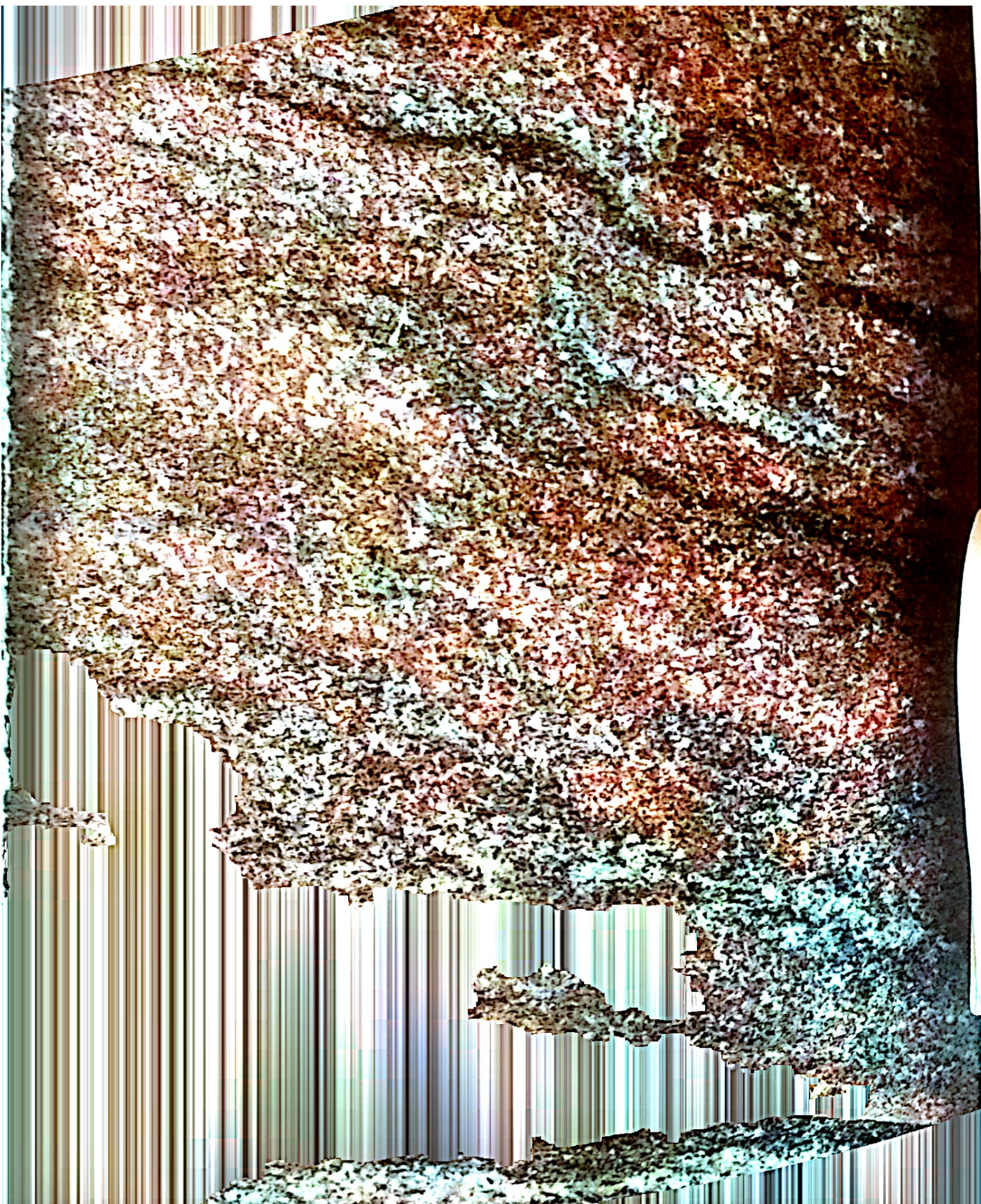
மண்ணோடு இயைந்த மரத்தனையர் கண்ணோடு
இயைந்துகண் ஓடா தவர். 576

கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர்; கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல். 577

கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்துஇவ் வுலகு. 578

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. 579

பெய்க்கண்டும் நஞ்சுண்டு அமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். 580

59. ஒற்றனை ஆளுதல்

ஒற்றைமுகமுமைந்த அற நூலுமாகிய இவை இரண்டாம் அரேசனிடத்துத் தெளிவற்று நிற்க. இவை இரண்டும் மன்னவனுக்குக் கண்கள் என்று தெனிக என்றும் பொருள் கூறுவர். 581

நல்லாநிடத்தும் நிகழ்வன எல்லாவற்றையும் எப்பொழுதும் வினாந்து அறிதல் அரசனுக்குரிய தொழில். 582

ஒற்றைவே உளவறிந்த செய்திகளை ஆராய்ந்தறியாத அரசன் கொன்னக் கிடந்ததொரு வெற்றி இல்லை. 583

தொழில்புரியும் அலுவலர், சுற்றத்தார், பணகவர் என்று சொல்லப்பட்ட எல்லாவையும் சொல்லாலும் செய்யலாலும் ஆராய்பவனே ஒற்றன் ஆவான். 584

ஐயப்பட்டாத வடிவம் தாங்கிப் பிறரது சின்பார்வைக்கு அஞ்சாது எவ்விடத்தும் மனத்திலுள்ள செய்திகளை வெளிப்படுத்த வல்லவனே ஒற்றனாவான். 585

துறவியின் கோலம் பூண்டு நாட்டெல்லையைக் கடந்து சென்று, ஆராய்ந்து உளவறிந்து அங்குள்ளார் துன்பமோ இன்பமோ எது செய்து கேட்டாலும் செய்தியை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றன். 586

மறைவான செய்திகளைப் பிறரைக் கொண்டு கேட்டறிய வல்லவனாய், கேட்டறிந்த செய்திகளுள் ஐயப்பாடில்லாமல் தெளிவுபடுபவனே ஒற்றன் ஆவான். 587

ஒற்றன் உளவு பார்த்துக் கூறிய செய்தியை அரசன் மற்றுமோர் ஒற்றனாலும் உளவு பார்த்து ஒப்புமை கண்டு கொள்ள வேண்டும். 588

ஒர் ஒற்றனை அவளறியாமல் வேறோர் ஒற்றனை விடுத்து உளவுச் செய்திகளை அறிக. ஒற்றர்கள் மூவரைத் தனித் தனியே விடுத்து அம்மூவர் கூறும் செய்திகள் ஒத்திருந்தால் மெய்யென்று தெனிக. 589

ஒற்றனிடத்துச் செய்யும் சிறப்பினைப் பிறர் அறியச் செய்யக் கூடாது. செய்தால் மறைத்து வைக்கக் கூடிய செய்தியை வெளியே புலப்படுத்தியவன் ஆவான். 590

59. ஒற்றாடல்

ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவைஇரண்டும் தெற்றென்க மன்னவன் கண். 581

எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும் வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில். 582

ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள்தெரிய மன்னவன் கொற்றம் கொள்க்கிடந்தது இல். 583

வினைசெய்வார் தம்குற்றம் வேண்டாதார் என்றுஆங்கு அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று. 584

கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சாது யாண்டும் உகாஅமை வல்லதே ஒற்று. 585

துறந்தார் படிவத்த ராகி இறந்தாராய்ந்து என்செயினும் சோர்விலது ஒற்று. 586

மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று. 587

ஒற்றுஒற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர் ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல். 588

ஒற்றொற்று உணராமை ஆள்க உடன்கொவர் சொல்தொக்க தேறப் படும். 589

சிறப்பறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க செய்யின் புறப்படுத்தான் ஆகும் மறை. 590

60. ஊக்கமுடைமை

உடைமை எனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது ஊக்கத் தன்மை. அந்த ஊக்கம் இல்லாதவர் வேறு எதனைப் பெற்றிருந்தாலும் உடையவர் ஆவனோ? ஆகார். 591

உடைமை என்பது உடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைபெற்ற செல்வமாகும். உடைமை உடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைபெற்ற செல்வமாகும். 592

நிலைபெற்ற ஊக்கமாகிய அகச் செல்வத்தைத் தம்மிடம் கொண்டவர்கள் அகச்செல்வத்தை இழந்தாலும் அதனை இழந்தவர்களைக் கவலைப்பட மாட்டார்கள். 593

சோர்வில்லாத ஊக்கம் உடையவர்களிடத்துச் செல்வம் தானே வழிகேட்டுக் கொண்டு சென்றடையும். 594

நீர் நிலையின் அளவைப் பொறுத்தன அங்கு மலரும் பூக்களுடைய தன்மையே நீளங்கள். அதுபோல, மக்களினது உயர்ச்சி அவரது ஊக்கத்தின் அளவைப் பொறுத்தது. 595

நிலைப்பன எல்லாம் உயர்வையே நினைக்க. அந்நிலைவு நிறைவேறாமல் தவறினாலும் முயன்று பெற்றதனோடு ஒத்த இயல்புடையது. 596

மெய் புதைந்த அம்பினால் புண்பட்டு யானை தளராத பெருமையைய நிலைநிறுத்தும். அதுபோல, ஊக்கம் உடையார் செய்யும் முயற்சிக்கு இடையூறு வரினும் தளராத பெருமையை நிலைநாட்டுவர். 597

இவ்வுலகில் யாம் வன்மையுடையோம் என்னும் பெருமித உணர்வினை ஊக்கமில்லாதவர் பெற மாட்டார். 598

யானை பருமையுடையது; கூர்மையான கொம்புகளை உடையது. ஆளாலும் அஃது, ஊக்கமிக்க புலி தாக்கவரின் அதற்கு அஞ்சும் (ஊக்கம் இல்லாதவர் பிற சிறப்பிற்குப்பினும் ஊக்கமுடையார்க்கு அஞ்சுவர் என்பது கருத்து) 599

ஒருவருக்கு அறிவாவது ஊக்கமாகிய செல்வமே; அச்செல்வம் இல்லாதவர் மாங்களாவார். மக்கள் வடிவம் பெற்றிருந்தலே அம்மரங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடாகும்; வேறில்லை. 600

60. ஊக்கமுடைமை

உடைமை எனப்படுவது ஊக்கம் அஃதுஇல்லார் உடையது உடையரோ மற்று. 591

உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருளுடைமை நிலலாது நீங்கி விடும். 592

ஆக்கம் இழந்தேம்என்று அல்லாவார் ஊக்கம் ஒருவந்தம் கைத்துடை யார். 593

ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா ஊக்கம் உடையான் உழை. 594

வெள்ளத்து அணைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம் உள்ளத்து அணையது உயர்வு. 595

உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து. 596

சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரேவார் புதைதயம்பிற் பட்டுப்பாடு ஊன்றும் களிறு. 597

உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு. 598

பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை வெருடும் புலிதாக்க குறிந். 599

உரம்ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கைஅஃது இல்லார் மரம்மக்கள் ஆதலே வேறு. 600